

Suriye'nin Dostları ve Ne Oldum Delisi Olmanın Riskleri

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Çar, 04/04/2012 - 11:13

Yazar: Mehmet ÇAĞIRICI

Bir zamanlar can-ciğer kuzu sarması olduğumuz Suriye ile şimdi can düşman olduk. Elbette bu düşmanlık halkımız nezdinde hiç anlaşılmayan ve asla kabul görmeyecek olan bir düşmanlıktır. Komşumuz, tarihsel akrabamız Suriye'ye karşı bu düşmanlığı AKP hükümeti gütmektedir!

AKP hükümeti daha bir yıl önce, 2011 başında Türkiye ve Suriye hükümetleri arasında Ortak Bakanlar Kurulu toplantıları yapıyor; iki ülke arasında vize kaldırılıyordu. Hatta 2009 Nisan ayında Türkiye, Suriye ile İsrail'i rahatsız edecek bir askeri tatbikat dahi yapmıştı.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Şubat 2011'de Asi Nehri üzerine inşa edilmesi planlanan Türkiye-Suriye Dostluk Barajı'nın temel atma töreninde Beşar Esad'a 'Canım Kardeşim' diye hitap ederek Türkiye-Suriye ilişkilerindeki tarihi ilerlemeyi belirtmiş, ortak tarih ve kültür paydası içinde Suriye'ye seslenerek "Bizler tarihin bizi birbirimize kardeş kıldığı ve eylediği milletleriz. Tarih boyunca bizim kaderimiz hep ortak oldu, hep birlikte yüreğimiz attı" diye hamasi nutuklar atmıştı.

Demek ki Recep Tayyip Erdoğan'ın Esad'a sıcak yaklaşımları samimi değilmiş. Şimdi anlaşılıyor ki Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Suriye'ye ve Esad'a dostça yaklaşması, aslında sinsî bir siyasi planın parçası; Suriye'yi İran'dan koparma, Suriye'nin BAAS rejiminin temelini **"Müslüman Kardeşler"** üzerinden içerden dinamit koyma girişimi imiş. Bu hiçbir komşuluğa, büyük devlet olma onuruna yakışmayan, sinsice, kallesçe, ikiyüzlü davranış başarısız kalınca da siyasi yöntem ve araçlar değişmiş; iki devlet arası ilişkileri yönetmek için bu defa Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Dış İşleri Bakanı Davutoğlu komşu devletin iç işlerine karışmaya, onun iç sorunlarını kendi sorunu olarak tanımlamaya, tehdide, şantajla, provokasyona başvurmaktalar.

Van'da arka arkaya yaşanan depremlerin kışa rastlaması binlerce vatandaşımızı deprem felaketinin ötesinde soğuk kış şartları ve çadırlarda geçen barınmaları nedeniyle ayrıca mağdur etmiştir. Kolayca yangının çıktığı ilkel çadırlarda bazı yurttaşımız canından olmuş, hastalanmış, perişan olmuşlardır. Halbuki aynı zaman içinde Hatay'da, Kilis'te Suriye'ye askeri müdahaleye kılıf olarak yapılan hazırlıklar çerçevesinde elektrik, su, yol gibi alt yapılarla donatılmış Prefabrik kentler, AKP hükümeti tarafından hazırlanmış ve bu prefabrik evler aylarca boş bekletilmiştir. Şimdi Suriye'de Esad rejimine karşı silahlı kalkışma düzenleyenlerin aile yakınları, Esad rejiminin zulmünden(!) kaçan mülteciler olarak bu prefabrik evleri doldurmaktadırlar.

Suriye ile ilgili sorun bugün uluslararası bir boyut kazanmıştır. 4 Şubat 2012 BM Güvenlik Konseyi'nde Arap Birliği'nin verdiği Suriye'ye dış müdahaleye olanak sağlayacak karar tasarısı daimi üyelere Rusya ve Çin'in vetosu ile geçmemiştir. Bunun üzerine Suriye'ye dış müdahaleden yana olan, başını özellikle Arap Birliği'nin Sünni Arap devletlerinin çektiği, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu ve eş başkanlığını yaptığı devletlerin 68 temsilcisi "Suriye'nin Dostları" adı altında 24 Şubat 2012'de Tunus toplanmıştır. Burada da Suriye'ye dış müdahale için somut bir sonuç alamayanlar ikinci bir toplantı için 1 Nisan'da İstanbul'da yapmaya karar vermişlerdir.

21 Mart 2012 tarihinde BM Güvenlik Konseyi, BM Arap Birliği özel temsilcisi Kofi Annan'ın Suriye için hazırladığı barış planını destekleyen bildiriye oybirliği ile kabul etti. Bildiride ateş-kes, hükümet ve muhalefet arasında siyasi diyalog ve insani yardım kuruluşlarına çalışma izni de isteniyor. Bildiriye

BM Güvenlik Konseyi önceki kararlarında Suriye dış müdahaleyi ret eden Rusya ve Çin'in de dâhil olduğu tüm 15 üye tam destek oldu. Bilindiği gibi Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri arasında ABD, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletler de var. Bu ülkeler de şimdilik Annan'ın Suriye barış görevini ve planını destekleyenler arasında.

Suriye devlet başkanı Esad BM'nin Kofi Annan Barış planını derhal kabul etti. Bunun üzerine Annan Pazar günü (1.4.2012) Suriye'ye hükümet kuvvetleri ile isyancılar arasında ateşkes sağlamak ve ulusal diyalog başlatmak için çalışacak beş kişilik bir uluslararası uzmanlar ekibi gönderdi. Uzmanlar, Suriyeli yetkililerle birlikte 15 kenti ziyaret ederek sivil halkın insani ihtiyaçlarını ve yardım ulaştırma yollarını da araştıraraklar.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Dış İşleri Bakanı Davutoğlu'nun Suriye'ye karşı asıl provokasyonu 1 Nisan 2012 İstanbul'da organize ettikleri "Suriye Halkının Dostları" toplantısıdır. Toplantı öncesi İstanbul'da Esad yanlısı ve karşıtları gösteri yapmış, polis elbette ki Esad destekçilerini biber gazı ve basınçlı suyla haşat etmiştir. 1 Nisan 2012 tarihinde Türkiye'nin inisiyatifinde ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında 'Suriye Halkının Dostları' denen ve 80'den fazla ülke ile uluslararası kuruluşun temsilcisi İstanbul'da toplandılar. Bu toplantı, isyana kalkışan Suriye muhalefetine **parçalı** bir yapıya sahip olduğunu, Suriye muhalefeti en güçlü siyasi grubunun "**Müslüman kardeşler**" çizgisini izleyen Suriye Ulusal Konseyi olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Toplantıdan özetle aşağıdaki sonuçlar çıkmıştır:

-Toplantıda Suriyeli muhaliflerin "Suriye halkının tek temsilcisi olarak tanınma" isteği kabul edilmemiştir.

-Toplantıdan Suriyeli muhalif gruplara silah yardımı yapmak için somut bir karar çıkmamıştır.

-Suriyeli muhalif gruplar Anan Planı'nın uygulanmasına bir şans vermek zorunda kalmışlardır.

ABD dışişleri Bakanı Clinton, bizim bu tespitimizi; "Suriye'de gerekli değişikliklerin meydana gelmesi için Kofi Annan'ın yürüttüğü çalışmalar ile insani ve siyasi çabalara destek vermek amacıyla ortak bir gündem üzerinde çalıştık." diye onaylarken Başbakan Erdoğan'ı da yağlamaktan geçememiştir. "Ve bu kritik hususta hem Başbakan Erdoğan hem de tüm ekibi olağanüstü bir liderlik göstermiştir."

Clinton gibi Erdoğan da Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın askeri operasyonları sona erdirmeye sözünü tutmadığını ifade ederken, Clinton ayrıca Esad'a "siyasi geçiş sürecini başlatma" çağrısını da yapmıştır. Clinton devamla "Emirleri verenlere ve bunu uygulayanlara mesajımız nettir. Vatandaşlarınızı öldürmeye son verin yoksa ciddi sonuçlarla karşılaşacaksınız" diye resmen Esad'ı tehdit etmiştir.

Bu arada Rusya ve Çin gibi Suriye'nin dostları toplantısına katılmayan Irak Başbakanı Maliki de "**Suriye'deki yönetim, güç kullanmakla kesinlikle devrilmez.**" demiştir.

Suriye ile ilgili olaylar ve haberlerde en çok dikkati çeken husus, Başbakan Erdoğan'ın ve Dış İşleri Bakanı Davutoğlu'nun Suriye'ye müdahalede "Kraldan çok kralcı" bir tavırla rol almasıdır. Önce Esad'a yaklaşılarak, onunla samimi olarak bir sonuç alamayan Türkiye'nin Başbakanı Erdoğan ve Dış İşleri Bakanı Davutoğlu şimdi bütün işlerini Suriye'ye karşı entrika örgütlemeye ayarlamışlardır. Çünkü her ikisinin de pozisyonu, iktidarlarını borçlu oldukları ABD emperyalizminin sözünden çıkmamaktır. Bu konuda bakın Obama'nın Dış İşleri Bakanı Clinton'un Danışmanı Bayan Slaughter ne diyor:

"Büyük güç olma hevesine kapılan devletler, bunun gerektirdiği yükleri de kabul etmelidir...Türkiye'nin uluslararası yıldızı son zamanlarda yükselmiştir. Başbakan Erdoğan, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'nın pek çok ülkesinde yüceltilmiştir. Bugünlerde Suriye'de kıyım sürerken Türkiye'nin bölgesel ve küresel ihtirasları kritik bir sınavdan geçmektedir. Daha Kasım'da bir tampon bölge oluşturulması görüşünü ortaya atan Davutoğlu, Rusya ve Çin'in vetosundan sonra [Suriye için] bir konferans örgütlenmesini öneriyor. Hâlâ mı konferans? Türkiye devamlı olarak konuşmayı önermekte ve gerçekten

fark yaratacak önlemleri almayı hep ertelemektedir."

"Türkiye, yerel eşgüdüm komiteleriyle sıkı işbirliği kurmalı; Suriye'nin Kuzey Doğu sınırında Özgür Suriye Ordusu'nun (ÖSO'nun) saldırıya yasak bölgeler oluşturmalarını lojistik, istihbarat, silah, eğitim, iletişim hatta uçak desteği ile sağlamalı; ÖSO'ya [verilecek]... uçaksavarlar ve tanksavarlar sayesinde Suriye ordusunun bazı bölgelere girişi böylece önlenmelidir. Bu strateji başarısız olursa, Türkiye ve Arap Birliği devletleri, kara kuvvetlerini Suriye'ye yollamayı (NATO'nun lojistik ve iletişim desteğini alarak) düşünmelidirler."

Erdoğan ve Davutoğlu, ABD emperyalizmi tarafından kendilerine verilen rolleri başarıyla oynamak durumundadırlar. Sanırım bunda sadece iki siyasetçi arasındaki siyasi görüş birliğinden çok, biraz Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Dış İşleri Bakanı Davutoğlu'nun "ne oldum delisi" olmalarının verdiği aşırı kendine güven; fakat daha çok, Wikileaks belgelerinden de anlaşılacağı gibi, ABD emperyalizminin siyasetçilerimize uyguladıkları "**Şantaj**"ın büyük etkisi var gibi geliyor. Nitekim Başbakan Erdoğan, hiçbir gereği olmadığı halde, 25 Mart 2012 Güney Kore'de ABD başkanı Obama ile Erdoğan bir araya gelerek bir görüşme yapmış, Suriye konusunda "fikir birliğinde" olduklarını açıklamışlardır.

Türkiye; Suriye ve İran politikaları nedeniyle daha şimdiden büyük ekonomik zararlara uğramaktadır. Suriye'ye yaptığı ihracat geçen yıla göre yüzde 12, Suriye'nin, Türkiye'ye yaptığı ihracat ise yüzde 19 gerilemiştir. Daha dün hükümet petrole ve doğal gazı büyük oranda zam yapmak zorunda kalmıştır. Her ne kadar Bakan Yıldız bu zamları, artan dış petrol fiyatlarına ve döviz kurunun yükselmesine bağlamış olsa da gerçekte neden açıktır: Ortadoğu ile dış ticaret büyük ölçüde Suriye üzerinden yapılıyordu. Şimdi bu hat kesilmiş durumdadır. Bu ise nakliyat maliyetlerini oldukça artırmaktadır.

ABD geçen hafta Türkiye'yi İran ile ticaret yapan, özellikle petrol alan ülke olarak kara listeye aldı. ABD'nin Türkiye valisi gibi hareket eden ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Ricciardone, Türkiye'den İran'dan petrol alımını kısıtlamasını istedi. AKP hükümeti bu isteği bir emir telaki edip derhal İran'dan petrol alımını % 20 azalttı. Bu durum ise ister istemez, İran yerine Libya'dan alınan petrol maliyetini artırdığı için, benzin fiyatlarının artışına neden oldu.

Kısaca Türkiye daha şimdiden bu dışa, emperyalizme bağımlılığın bedelini ekonomik olarak ödemektedir. Siyasi olarak zaten 4-5 senedir ödemektedir. Emperyalizme bağımlılığa karşı çıkan ülkenin en değerli aydınları, siyasetçileri, milletvekilleri, subayları vs. Özel Yetkili Mahkemeler üzerinden özgürlükleri gasp edilerek zindanlarda tutulurken, basın ve düşünce özgürlüğü olağanüstü kısıtlanmıştır. Ülkede Atatürk milliyetçiliğine dayanan rejimin temelleri tamamen sökülerek yerine "İlmlî İslam" denen, laikliği tamamen tasfiye eden, hukuku yok ettiği gibi siyasi amaçlarla kullanan, demokrasiyi adım adım işlevsiz kılan, gelecek kuşakları 4+4+4 eğitim sistemiyle ortaçağın karanlığına atan yeni bir rejim kurulmuştur. Geriye sadece bu yeni rejimin "Yeni Anayasası" kalmıştır.

Ancak 9,5 yıllık AKP hükümetinin, borç, sıcak para ve kamu mallarının satış desteği ile oldukça başarılı olmasıyla sarhoş olan, adeta ne oldum delisi olan aşırı kendine güvenle karışık emperyalizme olan bu **bağımlılık** Türkiye ve bölge için bir büyük **toplumsal felakete** yol açabilecek riski var. O da Türkiye'nin "Yeni Osmanlılık" tutkusuyla, Suriye'ye karşı bir askeri müdahaleye girişmesi olacaktır. Son durumda ABD, İngiltere ve Fransa bile Suriye konusunda kışkırtıcı söylemden başka fiilen hiçbir girişimde bulunmamaktadırlar. Neden? Çünkü niyetleri; bu işi Türkiye'ye, ne oldum delisi, büyük devlet sevdalısı Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Dış İşleri Bakanı Davutoğlu'na havale etmek; Türkiye'nin askeri, siyasi ve diplomatik gücünü kendi çıkarlarına kullanmaktır.

Emperyalizm adına ateşten kestaneleri çıkartmak, sadece çıkararın elini yakmakla kalmaz, bu olay bütün bir bölgeyi etnik ve mezhepsel bir kan gölüne çevirebilir. Emperyalizmin istediği de budur. Böl, karıştır ve yönet!

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com [2]

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Page 3 of 4

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (09/05/2024 - 07:22 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/suriyenin-dostlari-ve-ne-oldum-delisi-olmanin-riskleri>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirci>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>